

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swojego odwołania Komisja podnosi trzy zarzuty. **Pierwszy zarzut odwołania** dotyczy naruszenia prawa przy wykładni art. 1d ust. 6 regulaminu pracowniczego oraz przy wykładni obowiązku uzasadnienia, jak również naruszenia obowiązku uzasadnienia, na którym opierają się wyroki Sądu. Zarzut ten dzieli się na trzy części.

Część pierwsza dotyczy naruszenia prawa i obowiązku uzasadnienia w odniesieniu do celu, jakim jest natychmiastowa operacyjność kandydatów, i odnosi się do pkt 137 zaskarżonego wyroku.

Druga część dotyczy definicji nieproporcjonalnego ciężaru dowodu spoczywającego na Komisji i naruszenia obowiązku uzasadnienia. Ta część odnosi się do pkt 113 zdanie ostatnie, pkt 138 i 144, pkt 147 zdanie ostatnie i pkt 157–161, 193 i 197 zaskarżonego wyroku.

W trzeciej części zarzutu podnosi się, że Sąd naruszył prawo, doszukując się prawnie wiążącego aktu wśród przepisów wewnętrznych, które Komisja miała przekazać do akt sprawy. Część ta odnosi się do pkt 132–135 zaskarżonego wyroku.

Drugi zarzut odwołania dotyczy kilku przeinaczeń dokonanych przez Sąd w ramach oceny dowodów oraz naruszenia prawa.

Pierwsze z przeinaczeń dotyczy przeprowadzonej przez Sąd w pkt 112–117 i pkt 138 zaskarżonego wyroku oceny komunikatu przewodniczącego Komisji i jego zatwierdzenia przez kolegium komisarzy.

Drugie przeinaczenie dotyczy dokonanej przez Sąd w pkt 119 i 120 zaskarżonego wyroku oceny regulaminu wewnętrznego Komisji i przepisów wykonawczych do niego.

Trzecie przeinaczenie dotyczy oceny części dotyczącej wymogów językowych w odniesieniu do procedury przyjmowania, zawartej w podręczniku procedur operacyjnych i odnosi się do pkt 145–149 zaskarżonego wyroku.

Czwarte przeinaczenie dotyczy braku ogólnej oceny dokumentów, o których mowa w trzech poprzednich punktach i odnosi się do pkt 132–137 i pkt 139 zaskarżonego wyroku.

Piąte przeinaczenie dotyczy oceny komunikatu SEC(2006)1489 wersja ostateczna i odnosi się do pkt 140–143 zaskarżonego wyroku.

Szóste przeinaczenie dotyczy oceny dowodów dotyczących języków używanych przez członków personelu Komisji odpowiedzialnych za audyt. W odniesieniu do tych samych punktów zaskarżonego wyroku Komisja zarzuca również naruszenie prawa. Obydwa zarzucane uchybienia dotyczą pkt 152–163 zaskarżonego wyroku.

Siódme przeinaczenie dotyczy praktyki wewnętrznej Trybunału Obrachunkowego w obszarze lingwistycznym i języków używanych przez członków personelu Trybunału Obrachunkowego. Odnosi się ono do pkt 172–188 zaskarżonego wyroku.

Trzeci zarzut odwołania dotyczy rzekomo niezgodnego z prawem charakteru przeprowadzonej przez Sąd analizy języków komunikacji kandydatów. Zarzut ten odnosi się do pkt 219–224 zaskarżonego wyroku.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 9 września 2020 r. w sprawach połączonych T-401/16 i T-443/16, Hiszpania / Komisja, wniesione w dniu 20 listopada 2020 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-635/20 P)

(2021/C 28/53)

Języki postępowania: hiszpański i włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Gattinara, D. Milanowska, T. Lilamand, N. Ruiz García, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Republika Włoska, Królestwo Hiszpanii

Żądania wnoszącego odwołanie

Komisja wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- oddalenie skargi wniesionej w pierwszej instancji jako bezzasadnej, jeżeli Trybunał uzna, że stan postępowania na to pozwala;
- obciążenie Republiki Włoskiej i Królestwa Hiszpanii kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swojego odwołania Komisja podnosi trzy zarzuty.

Pierwszy zarzut odwołania dotyczy naruszenia prawa przy wykładni art. 1d ust. 6 regulaminu pracowniczego oraz przy wykładni obowiązku uzasadnienia, jak również naruszenia obowiązku uzasadnienia, na którym opierają się wyroki Sądu.

Zarzut ten dzieli się na trzy części. Część pierwsza dotyczy naruszenia prawa i obowiązku uzasadnienia w odniesieniu do celu, jakim jest natychmiastowa operacyjność kandydatów, i odnosi się do pkt 157 oraz 181–183 zaskarżonego wyroku.

Druga część dotyczy definicji nieproporcjonalnego ciężaru dowodu spoczywającego na Komisji i naruszenia prawa w definicji obowiązku uzasadnienia ogłoszeń o konkursie. Ta część odnosi się do pkt 133 zdanie ostatnie, pkt 158 i 164, pkt 167 zdanie ostatnie i pkt 180–183, 201 i 205 zaskarżonego wyroku.

W trzeciej części zarzutu podnosi się, że Sąd naruszył prawo, doszukując się prawnie wiążącego aktu wśród przepisów wewnętrznych, które Komisja miała przekazać do akt sprawy. Część ta odnosi się do pkt 152–155 zaskarżonego wyroku.

Drugi zarzut odwołania dotyczy kilku przeinaczeń dokonanych przez Sąd w ramach oceny dowodów oraz naruszenia prawa.

Pierwsze z przeinaczeń dotyczy przeprowadzonej przez Sąd w pkt 132–137 i pkt 158 zaskarżonego wyroku oceny komunikatu przewodniczącego Komisji i jego zatwierdzenia przez kolegium komisarzy.

Drugie przeinaczenie dotyczy dokonanej przez Sąd w pkt 139 i 140 zaskarżonego wyroku oceny regulaminu wewnętrznego Komisji i przepisów wykonawczych do niego.

Trzecie przeinaczenie dotyczy oceny części dotyczącej wymogów językowych w odniesieniu do procedury przyjmowania, zawartej w podręczniku procedur operacyjnych i odnosi się do pkt 165–169 zaskarżonego wyroku.

Czwarte przeinaczenie dotyczy braku ogólnej oceny dokumentów, o których mowa w trzech poprzednich punktach i odnosi się do pkt 152–157 i pkt 159 zaskarżonego wyroku.

Piąte przeinaczenie dotyczy oceny komunikatu SEC(2006)1489 wersja ostateczna i odnosi się do pkt 160–163 zaskarżonego wyroku.

Szóste przeinaczenie dotyczy oceny dokumentów dotyczących języków używanych w służbach, do których mają zostać rekrutowani kandydaci. W odniesieniu do tych samych punktów zaskarżonego wyroku Komisja zarzuca również naruszenie prawa. Obydwa zarzucane uchybienia dotyczą pkt 180–185 i 188–196 zaskarżonego wyroku.

Trzeci zarzut odwołania dotyczy rzekomo niezgodnego z prawem charakteru przeprowadzonej przez Sąd analizy języków komunikacji kandydatów. Zarzut ten odnosi się do pkt 231–236 zaskarżonego wyroku.